

אבי, רפאל יהושע, נהג להקים את הסוכה במוצאי יום כיפור, כדי לקיים את הפסוק "ילכו מחיל אל חיל", כדי לקשור את מצוות יום כיפור עם מצוות בניית הסוכה. סבא נהג להתגורר בסוכה כל ימי חג הסוכות. הסוכה הייתה גדולה ומפוארת והיו בה יריעות 'סוזני' יקרות מבוכרה ואפגניסטאן ועל ריצפה שטיחים פרסיים.

רבים באו לסוכה היפה של סבא כדי לברך על ארבעת המינים – הלולב, האתרוג, ההדס והערבה המשובחים. הסוכה היפה הייתה מקושטת בשבעת המינים, שבהם השתבחה ארץ ישראל, שהרי חג הסוכות – חג האסיף – הוא חג האושפיזין (מילה יוונית!) ומשמעה חג האורחים הנכבדים – שהם אבות האומה וכל אחד מלילות חג הסוכות מוקדש לאחד מהם. הלילה הראשון מוקדש לאברהם אבינו, השני – ליצחק אבינו, השלישי ליעקב אבינו, הרביעי למשה רבנו, הלילה החמישי, לאהרן הכהן, הלילה השישי ליוסף בן יעקב אבינו והלילה השביעי מוקדש לדוד מלך ישראל, המסמל את המלך המשיח.

הלילה הזה, לילו של המלך דוד, הוא גם ליל הושענא רבא. מה פירוש הושענא? ביום השביעי של סוכות נהגו לקחת את ענפי הערבה, להקיף את המזבח ולומר "אנא ה' הושיעה נא, אנא ה' הצליחה נא. משום כך נהגו לקרוא לענפי ערבה 'הושענא'. הרבה פיוטים נתחברו במשך הדורות על ההושענות, שבהם חוזר הפסוק 'אנא השם הושיעה נא'. ביום הושענא רבא נהגו לחבוט את ענפי הערבה בצידו המזבח וכך בקהילות ישראל חובטים את ענפי הערבה על ריצפת בית הכנסת עד שהן מתפרקות.

ליל הושענא רבא נחשב ללילה בעל משמעות גדולה ובדומה לליל שבועות נהגו בלילה הזה להישאר ערים כל הלילה ולקרוא בספר 'קריאי מועד'. הלילה הזה, ליל כ"א בתשרי, הוא הלילה ה-51 מאז ראש חודש אלול, 51 בגימטריא = נ"א וביחד יש לנו 'הושע – נ"א'. בלילה הזה נקבע סופית גורלו של אדם, כי זו שעת החתימה למעלה בשמים.

הבה נבקש מבורא עולם שלכולנו תהיה חתימה טובה, שנת שלום לעם ישראל ולארץ ישראל, שנת ברכה והצלחה ופרנסה טובה, שנת בריאות לכל משפחות ישראל, בזכות האורח החשוב – האושפיז – דוד מלך ישראל, שבליילה הזה נמצא בכל סוכות עם ישראל.

אמן ואמן.